

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης
Μαρτίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της
Ισπανίας

(Υπόθεση C-400/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως
— Άρθρο 43 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση περί ιδρύσεως εμπορι-
κών καταστημάτων στην Καταλωνία — Περιορισμοί —
Δικαιολογητικοί λόγοι — Αναλογικότητα)

(2011/C 152/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Traversa και
R. Vidal Puig, C. Fernández Vicién και A. Pereda Miquel, abo-
gados)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J.
Bering Liisberg και R. Holdgaard)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ —
Περιορισμοί στην εγκατάσταση εμπορικών κέντρων — Άδειες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει
δυνάμει του άρθρου 43 ΕΚ, θεσπίζοντας και/ή διατηρώντας σε
ισχύ τις ακόλουθες διατάξεις:

— το άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου 18/2005, περί
εγκαταστάσεων λιανικού εμπορίου (*Ley 18/2005 de equi-
pamientos comerciales*), της 27ης Δεκεμβρίου 2005, καθό-
σον απαγορεύει την εγκατάσταση μεγάλων καταστημάτων
λιανικής πωλήσεως εκτός των συμπαγών αστικών περιοχών
περιορισμένου αριθμού δήμων·

— τα άρθρα 7 και 10, παράγραφος 2, του παραρτήματος
του διατάγματος 379/2006, περί εγκρίσεως του κλαδικού
περιφερειακού σχεδίου για τα καταστήματα λιανικού
εμπορίου (*Decreto 379/2006 por el que se aprueba el*

Plan territorial sectorial de equipamientos comerciales), της
10ης Οκτωβρίου 2006, καθώς και το παράρτημα 1
αυτού, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις περιορίζουν την
εγκατάσταση νέων υπεραγορών σε μικρό αριθμό διαμερι-
σμάτων και επιβάλλουν να μην αντιπροσωπεύουν οι ως
άνω νέες υπεραγορές ποσοστό άνω του 9 % του εμπορικού
εφοδιασμού σε είδη ευρείας καταναλώσεως και άνω του
7 % σε είδη μη ευρείας καταναλώσεως·

— το άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του νόμου
7/1996, περί ρυθμίσεως του λιανικού εμπορίου (*Ley
7/1996, de ordenación del comercio minorista*), της 15ης
Ιανουαρίου 1996, το άρθρο 8 του νόμου 18/2005, περί
εγκαταστάσεων λιανικού εμπορίου της 27ης Δεκεμβρίου
2005, και τα άρθρα 31, παράγραφος 4, και 33, παρά-
γραφος 2, του εκτελεστικού του νόμου 18/2005 διατάγ-
ματος 378/2006 (*Decreto 378/2006 por el que se desarrolla
la Ley 18/2005*), της 10ης Οκτωβρίου 2006, καθόσον οι
εν λόγω διατάξεις απαιτούν την εφαρμογή ανώτατων
ορίων όσον αφορά το ποσοστό διεισδύσεως στην οικεία
αγορά και τις επιπτώσεις επί του προϋπάρχοντος λιανικού
εμπορίου πέραν των οποίων είναι αδύνατη η ίδρυση μεγά-
λων εμπορικών καταστημάτων και/ή νέων εμπορικών
καταστημάτων μεσαίου μεγέθους, και

— το άρθρο 26 του, εκτελεστικού του νόμου 18/2005, δια-
τάγματος 378/2006, της 10ης Οκτωβρίου 2006, στον
βαθμό που προβλέπει τη σύνδεση της *Comisión de Equi-
pamientos Comerciales* (επιτροπής εγκαταστάσεων λιανικού
εμπορίου), διασφαλίζοντας την εκπροσώπηση των συμφε-
ρόντων του προϋπάρχοντος λιανικού εμπορίου και μη προ-
βλέποντας την εκπροσώπηση ενώσεων δραστηριοποιούμε-
νων στον τομέα προστασίας του περιβάλλοντος και ομά-
δων συμφερόντων δραστηριοποιούμενων στον τομέα της
προστασίας των καταναλωτών.

2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής καθόσον
αυτή αφορά τη συμβατότητα του άρθρου 33, παράγραφοι 5
και 7, του εκτελεστικού του νόμου 18/2005 διατάγματος
378/2006 με το άρθρο 43 ΕΚ.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας και το Βασί-
λειο της Δανίας φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 285 της 8.11.2008.